

PRILOGA 7

MERILA ZA RAZVRŠČANJE IN POSTAVITEV VZORČEVALNIH MEST ZA OCENJEVANJE KONCENTRACIJ OZONA

Za meritve na stalnem merilnem mestu se uporablja:

1. Umestitev na makroravni

Vrsta postaje	Cilji meritve	Reprezentativnost [1]	Merila za umestitev na makroravni
mestna	Varovanje zdravja ljudi: oceniti izpostavljenost mestnih prebivalcev ozonu, tj. kadar sta gostota prebivalstva in koncentracija ozona razmeroma visoki ter reprezentativni za izpostavljenost celotnega prebivalstva	nekaj km ²	oddaljenost od vpliva lokalnih emisij, kot so promet, bencinske črpalke itd.; prevetrena mesta, kjer se lahko merijo premešane ravni koncentracij; mesta, kot so stanovanjska ali trgovska območja mest, parki (oddaljenost od dreves), večje ulice in trgi z malo ali nič prometa, nepokrite površine, značilne za izobraževalne, športne ali rekreacijske objekte
primestna	Varovanje zdravja ljudi in varstvo rastlin: oceniti izpostavljenost prebivalcev in rastlin na obrobju aglomeracij, kjer se pojavljajo najvišje ravni ozona, za katere je verjetno, da so jim prebivalci in rastline neposredno ali posredno izpostavljeni	nekaj deset km ²	določena oddaljenost od območja največjih emisij, v smeri pihanja vetra in ki sledijo glavni smeri/smerem pihanja vetra ob pogojih, ugodnih za nastajanje ozona; kadar so prebivalci, občutljive poljščine ali naravni ekosistemi ob zunanjem obrobju aglomeracije izpostavljeni visokim ravnem ozona; kadar je to primerno, nekatere primestne postaje, ki so v nasprotni smeri pihanja vetra, stran od območja največjih emisij, da bi določili regionalne ravni ozona v neizpostavljenem okolju

podeželska	Varovanje zdravja ljudi in varstvo rastlin: oceniti izpostavljenost prebivalcev, poljščin in naravnih ekosistemov koncentracijam ozona na podregijski ravni	občinske in medobčinske ravni (nekaj sto km ²)	Merilna mesta se lahko postavijo v majhnih naseljih in/ali na območjih z naravnimi ekosistemi, gozdovi ali poljščinami; reprezentativne za ozon, ki niso pod neposrednim vplivom lokalnih emisij, kot so iz industrijskih naprav in s cest; na prostem, vendar ne na vrhovih višjih hribov
neizpostavljen okolje	Varstvo rastlin in varovanje zdravja ljudi: oceniti izpostavljenost poljščin in naravnih ekosistemov koncentracijam ozona na regionalni ravni	celinske ravni koncentracije (od 1000 do 10000 km ²)	postaja na območjih z manjšo gostoto prebivalstva, npr. z naravnimi ekosistemi, gozdovi, najmanj 20 km oddaljena od mestnih in industrijskih območij ter od lokalnih emisij; izogibanje mestom, ki so izpostavljena lokalno pogojenemu nastajanju prizemne inverzije, prav tako vrhovom višjih hribov; obalni predeli z močnejšim dnevnim ciklom vetra lokalne narave se ne priporočajo

[1] Vzorčevalna mesta bi morala biti, kadar je to mogoče, reprezentativna za podobne lokacije, ki niso v njihovi neposredni bližini.

Pri vzorčevalnih mestih na podeželju in v neizpostavljenem podeželskem okolju je treba mesto uskladiti z zahtevami spremljanja iz Uredbe Komisije (ES) št. 1737/2006 z dne 7. novembra 2006 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 2152/2003 Evropskega parlamenta in Sveta o spremljanju gozdov in medsebojnih okoljskih vplivih v Skupnosti (UL L št. 334 z dne 30.11.2006, str. 1).

2. Umestitev na mikroravni

Potrebno je upoštevati postopek umestitve iz 3. točke priloge 3 tega pravilnika in zagotoviti, da je sonda na dovodu nameščena dovolj daleč od virov, kakor so dimniki peči in sežigalnic, ter več kot 10 m od najbližje ceste, pri čemer se razdalja povečuje z intenzivnostjo prometa.

3. Dokumentiranje in pregled izbire vzorčevalnega mesta

Upošteva se postopek iz 4. točke priloge 3 tega pravilnika ob uporabi ustreznega pregleda in razlage podatkov spremljanja v okviru meteoroloških in fotokemičnih procesov, ki vplivajo na koncentracije ozona, izmerjene na posameznih mestih.